Súd:	Okresný súd Námestovo
Spisová značka:	2C/51/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu:	5813206606
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miroslav Jagnešák
ECLI:	ECLI:SK:OSNO:2018:5813206606.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo sudcom JUDr. Miroslavom Jagnešákom v spore žalobcu: B. C., nar. 6. 2. XXXX, bytom XXX XX O. XXX, zastúpený FIAČAN & PARTNERS, s.r.o., M. Pišúta 936/16, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 36 861 251, proti žalovanému: B. M., nar. XX. 9. XXXX, bytom XXX XX O. XX, zastúpený splnomocneným zástupcom: JUDr. Michal Murina, G. bytom 027 42 Podbiel 15, o ochranu osobnosti s návrhom na náhradu nemajetkovej ujmy, takto

r o z h o d o l :

I. Súd ukladá žalovanému povinnosť v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia písomne sa ospravedlniť žalobcovi v obecných novinách s názvom „O.“ v nasledovnom znení: „Ospravedlňujem sa p. B. C., nar. 6. 2. XXXX, bytom O. XXX, za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedol v liste zo dňa 2. 7. XXXX a v liste zo dňa 2. 8. XXXX, ktoré som adresoval starostovi obce O. JUDr. B. V. a Obecnému zastupiteľstvu obce O., a ktoré odzneli aj na verejnom rokovaní obecného zastupiteľstva v O. dňa XX. 8. XXXX, v ktorých som ho nepravdivo osočoval a to tým, že som v listoch uviedol, že celý život kradol a cigánil, ďalej tým, že pozemky vo výmere cca 2 hektáre B. C. ukradol žijúcej osobe a tým, že z toho dôvodu po Vás vyzývam, aby ste urobili poriadok s B. C., aby v dedine nedošlo k tragédii ako v I.“. Moje konanie ľutujem.

II. Súd vo zvyšku návrh žalobcu zamieta.

III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 13. 9. 2013 žiadal uložiť žalovanému povinnosť v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia písomne sa ospravedlniť žalobcovi v obecných novinách s názvom „O.“ v nasledovnom znení: ospravedlňujem sa p. B. C., nar. 6. 2. XXXX, bytom O. XXX, za nepravdivé tvrdenia, ktoré som uviedol v liste zo dňa 2. 7. XXXX a v liste zo dňa 2. 8. XXXX, ktoré som adresoval starostovi obce O. B.. B. V. a Obecnému zastupiteľstvu obce O., a ktoré odzneli aj na verejnom rokovaní obecného zastupiteľstva v O. dňa XX. 8. XXXX, v ktorých som ho nepravdivo osočoval a to tým, že som v listoch uviedol, že celý život kradol a cigánil, ďalej tým, že pozemky vo výmere cca 2 hektáre B. C. ukradol žijúcej osobe a tým, že z toho dôvodu po Vás vyzývam, aby ste urobili poriadok s B. C., aby v dedine nedošlo k tragédii ako v I.“. Moje konanie ľutujem. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi z titulu náhrady nemajetkovej pojmy sumu vo výške 3.333 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Podanú žalobu odôvodnil tým, že žalovaný v liste zo dňa 2. 7. 2012 označeného ako „Urobenie nápravy v obci. Aby sa čestnosť a spravodlivosť vrátila do O..", ktorý bol adresovaný JUDr. B. V. - starostovi Obce O. (ďalej len „starosta obce), označil žalobcu za zlodeja a uviedol, že žalobca celý život kradol a cigánil. Uvedeným listom žalovaný vyzval starostu obce, aby urobil poriadok so žalobcom, aby v dedine nedošlo k tragédii ako v I.. V prílohe tohto listu zároveň uviedol nasledovné: „pozemky vo výmere cca 2 ha žalobca ukradol žijúcej osobe".

Žalobca sa o uvedenom konaní žalovaného dozvedel, keď ho v obci jeden poslanec obecného zastupiteľstva oslovil „čo zlodej'". Na to žalobca išiel na obecný úrad Obce O. a prečítal si list zo dňa 2. 7. XXXX a navrhol starostovi, aby zavolal žalovaného na obecný úrad na osobné stretnutie a zároveň, aby pozval aj ďalšiu nestrannú osobu, aby si list zo dňa 2. 7. XXXX osobne so žalovaným vysvetlili. Starosta listom zo dňa XX. 7. XXXX pozval žalovaného na spoločné stretnutie so žalobcom na Obecnom úrade v O. dňa 9. 8. XXXX o XX.XX hod., kde sa žalovaný nedostavil. Žalovaný ďalej v liste zo dňa 2. 8. XXXX označenom ako „Urobenie nápravy v Obci O. - písomný doklad", ktorý bol adresovaný starostovi a Obecnému zastupiteľstvu Obce O., označil žalobcu za zlodeja, pričom list žalovaného zo dňa 2. 8. XXXX, a súvisiaca korešpondencia boli dňa 17. 8. XXXX prečítané na verejnom zasadnutí Obecného zastupiteľstva v O., čo vyplýva z Uznesenia č. 6/20012 z mimoriadneho verejného zasadania Obecného zastupiteľstva v O. zo dňa 17. 8. XXXX. Túto skutočnosť oznámili žalobcovi osoby, ktoré sa zúčastnili na verejnom rokovaní obecného zastupiteľstva. Následne obyvatelia O. začali žalobcu oslovovať „servus zlodej' alebo „ako sa máš zlodej?". Žalobca ďalej uviedol, že ochrana osobnosti patrí k najvýznamnejším ľudským hodnotám, ktorým právny poriadok Slovenskej republiky poskytuje osobitnú ochranu. Právo na ochranu osobnosti garantuje čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 10 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv á základných slobôd v kontexte ustanovení § 11 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka.

2. Žalobca v zmysle vyššie uvedených zákonných ustanovení označuje za neoprávnený zásah do práva na ochranu osobnosti najmä nepravdivé a ničím nepodložené informácie uvedené vo vyššie uvedených listoch žalovaného, ktoré boli prerokované na obecnom zastupiteľstve Obce O. a ktoré sa začali po Obci O. šíriť, a ktoré vyvolali v očiach poslancov ako aj prítomnej verejnosti a obyvateľov Obce O. dojem, že žalobca celý život kradol a cigánil, ukradol žijúcej osobe cca 2 ha pôdy, žalobca je zlodej a osobou schopnou vraždiť, keď ho žalovaný prirovnal, ako bývalého policajta, k osobe mestského policajta z Obce I., ktorý bol v čase odosielania listov na Obec O. obvinený z obzvlášť závažných zločinov úkladných vrážd, nedovoleného ozbrojovania a porušovania domovej slobody. Žalovaný sa úmyselne snažil umocniť dojem, že žalobca by bol schopný dopustiť sa obdobných trestných činov, ako vyššie uvedený policajt z Obce I.. Žalovaný mal teda záujem presvedčiť starostu, poslancov obecného zastupiteľstva, ako aj obyvateľov Obce O. o tom, že žalobca trpí psychickou chorobou a má všetky predpoklady spôsobiť v Obci O. podobnú tragédiu k akej došlo v predmetnom čase v Obci I., a preto žalovaný navrhol s osobou žalobcu urobiť poriadok. Žalobca má za to, že takýto hodnotiaci úsudok žalovaného uvedený v predmetných listoch je neprípustný, nelegitímny a inkriminovaný text v predmetných listoch je podľa názoru žalobcu spôsobilý vyvolať značný zásah do osobnej integrity žalobcu. Žalobca ďalej uviedol, že sa cíti dotknutý na svojich právach, pretože nikdy nikomu nič neukradol, nedokázal by vraždiť, ani nebol právoplatným rozsudkom súdu uznaný za vinného a ani sa voči jeho osobe neviedlo a ani nevedie trestné stíhanie pre podozrenie zo spáchania uvedených trestných činov. Bol poškodený vo svojom podnikaní, keď v dôsledku týchto nepravdivých tvrdení poklesli tržby, bol poškodený aj v súkromnom živote, keď priateľka, s ktorou žalobca nadviazal vážnejšiu známosť, sa s ním z uvedeného dôvodu odmietla stretávať. Uvedeným konaním došlo k zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý narušiť alebo ohroziť chránené práva žalobcu, ako fyzickej osoby, keďže došlo k zníženiu dôstojnosti žalobcu, jeho cti a vážnosti medzi obyvateľmi Obce O. a to tým, že difamačné listy žalovaného odzneli na verejnom zasadnutí obecného zastupiteľstva v O. a následne sa obsah listov začal šíriť v Obci O. medzi jeho obyvateľmi, čím žalovaný svojím konaním zasiahol do súkromnej sféry žalobcu. Napriek vyššie uvedeným skutočnostiam žalobca navrhol žalovanému listom zo dňa 17. 6. XXXX mimosúdne riešenie sporu na čo žalovaný nereagoval.

3. Žalovaný sa písomne vyjadril k podanej žalobe 2. 10. XXXX. Uviedol, že v predmetnej žalobe je niekoľko skutočností, ktoré nie sú ničím podložené. Pokiaľ žalobca uviedol , že je bezúhonnou osobou a má čistý výpis z registra trestov, k tomu je potrebné, aby žalobca podpísal vyjadrenie že od roku 1995 nebol trestne stíhaný alebo odsúdený. K ujme v podnikaní je potrebné, aby žalobca pre porovnanie predložil účtovníctvo a to za roky 2006 až 2012 a za 1. polrok 2013 a to vo všetkých spoločnostiach, kde žalobca vystupuje ako spoločník, alebo s funkciou podobnej spoločníkovi. Podielnici v urbáre v O. už mali viackrát záujem, aby žalobca predložil doklady pokiaľ ide o cenu kameňa a tržby za tento kameň. Žalovaný ako predseda dozornej rady urbáru v rokoch 2006 až 2010 viac krát vyzval žalobcu na predloženie dokladov za akú cenu predáva urbársky kameň, čo žalobca nikdy neurobil.

4. Právny zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že v celom rozsahu trvajú na podanej žalobe a na dôvodoch v nej uvedených, keď sa v tomto spore domáhajú ochrany osobnosti a s tým súvisiacich ďalších nárokov za nepravdivé a dehonestujúce a ochranu osobnosti porušujúce vyjadrenia žalovaného na adresu žalobcu, tak ako boli popísané v žalobe.

5. Právny zástupca žalovaného uviedol, že nesúhlasia s podanou žalobou zo dňa 13. 9. 2013 ako nedôvodnou, ktorá je podaná na základe nepodložených dôkazov. Žalobca do konania pojednávania na súde nepredložil presvedčivé dôkazy o čo svoj žalobný nárok opiera, tak aby bola zachovaná koncentrácia súdneho pojednávania. Predovšetkým nepredložil odpis z registra trestov, predložil iba výpis, nepredložil z čoho odôvodňuje finančné nároky a pod.

6. Žalobca pred súdom uviedol, že je živnostníkom od roku 2009 s tým, že predtým bol príslušníkom Policajného zboru SR a v rokoch 1994-1998 starostom Obce O.. Činnosť policajta ukončil dňom 31. 12. XXXX a následne bol zamestnaný vo firme svojej manželky a od roku 2009 podniká ako živnostník v oblasti výroby elektrickej energie, ubytovania, pričom tieto podnikateľské aktivity sú teritoriálne obmedzené na Obec O.. Žalovaný bol starostom Obce O., keď ho v tejto funkcii nahradil on potom, čo vyhral voľby v r. XXXX. Vzťahy so žalovaným predtým boli normálne, k ich naštrbeniu došlo až po voľbách v roku XXXX, keď sa žalobca stal starostom obce a žalovaný, ktorý taktiež kandidoval na uvedenú funkciu, vo voľbách neuspel. Ďalej uviedol, že v celom rozsahu trvá na podanej žalobe a všetko začalo tým, že 2. 7. XXXX žalovaný napísal list starostovi Obce O. B. V., v ktorom ho žalovaný očierňoval. Starosta obce mu povedal, aby sa zastavil na obecnom úrade, kde ho oboznámil s obsahom listu, čo napísal žalovaný. Na to navrhol starostovi, že by bolo najvhodnejšie, aby sa so žalovaným stretli a vysvetlili si veci na obecnom úrade. Žalovaný toto odmietol, keď sa na predvolanie starostu dňa XX. 7. XXXX nedostavil. Žalovaný ešte predtým dal na neho viacero trestných oznámení, pričom všetky tieto jeho oznámenia boli skončené ako neopodstatnené. Pri študovaní týchto spisov na polícii v V. C. našiel žiadosť žalovaného - p. M., kde žiadal o policajnú ochranu z dôvodu, že sa ho (žalobcu) bojí a že určite môže prísť ku tragédii. Potom sa stalo to, že prišiel druhý list dňa 2. 8. XXXX, ktorý už bol adresovaný Obecnému zastupiteľstvu O., ktoré má 7 poslancov, zapisovateľa a rokovaní sa môže zúčastniť aj verejnosť. Po niekoľkých dňoch sa mu niektorí poslanci smiali napr. C. O. mu podal ruku, že servus zlodej a usmial sa. Na vysvetlenie mu C. potom odpovedal, že ho prejednávali na Obecnom zastupiteľstve, kde starosta prečítal celé listy z 2. 7. XXXX a 2. 8. 2012 a poslanci sa pritom uškŕňali. Výpis z unesenia Obecného zastupiteľstva obce O. sa zverejňuje jednak na úradnej tabuli obce, jednak v obecných novinách O. a je to taktiež na internete. Po zverejnení zápisnice sa v obci, ktorá má XXXX obyvateľov, vytvorila situácia, že žalovaný ma asi pravdu vo vzťahu k jeho osobe a že toho musel veľa nakradnúť. Žalobca ďalej uviedol, že v tej súvislosti musel vyvinúť veľké úsilie, aby celú záležitosť vysvetlil a to či už pri rôznych návštevách, v reštaurácií v O., kde už vôbec nechodí. Situáciu vysvetľoval aj tak, že žalovaný na neho podal viackrát trestné oznámenie, čo bolo predmetom šetrenia zo strany polície a jeho trestné oznámenia boli vždy odložené ako neodôvodnené a ak by predsa mal žalovaný pravdu, tak by tu v obci už nebol.

7. Žalovaný pred súdom uviedol, že v súčasnosti je dôchodca. Predtým pracoval ako technik U. G., v rokoch XXXX-XXXX bol starostom Obce O. a po ukončení tejto funkcie sa vrátil pracovať do U. G. ako obchodný zástupca. Vo voľbách v r. XXXX nekandidoval na funkciu starostu, preto lebo bol škrtnutý zo zoznamu a p. C. - žalobca kandidoval sám. Vzťahy so žalobcom - p. C. do začiatku r. XXXX hodnotí ako veľmi dobré, nakoniec sú vzdialení príbuzní. Ďalej uviedol, že v r. 1990 napísal ako prvý pozemkovú knihu do počítača, čo malo za následok, že v O. dostali výpis z pozemkovej knihy na počkanie a zadarmo. Ku tejto pozemkovej knihe sa dopracovali určití nečestní ľudia z O. a začali hľadať ku akému majetku by sa neprávom dopracovali. Táto nečestná skupina ľudí v roku 1992 začala na neho písať hanopisy po dedine, kde texty boli vymyslené a nepodpísané a bojovali o to, aby z obecného úradu odišiel, čo bol dôvod, že ho škrtli z kandidátky pre voľby v r.XXXX. Žalobca po nastúpení do funkcie starostu Obce O. urobil hneď dve zákerné rozhodnutia a to: - hneď po voľbách mu zobrali kľúče a pečiatky a on do prvého zasadania Obecného zastupiteľstva obce O. chodil na obecný úrad bez toho, aby mal kľúče a pečiatky. Vrátil sa pracovať do U., kde ho nechceli zobrať za pracovníka hoci pracovný pomer nemal zrušený, ale potreboval prepúšťací list z Obecného úradu O., čo mu B. C. - žalobca nechcel dať. Urobil to až k 1. 2. XXXX, čím 9-členná rodina dva mesiace nedostala mzdu od čestného a spravodlivého starostu, ktorý nikomu neublížil. Žalobca po nástupe do funkcie starostu hneď ho udal na políciu, že je zlodej. Celý rok XXXX musel chodiť na políciu, ktorá ho vyšetrovala, ale všetky obvinenia zo strany starostu B. C., boli vymyslené a falošné. Ďalej uviedol, že prvý list bol napísaný 2. 7. XXXX

ako výpoveď svedka pre Obvodný úrad E. na obhajobu E. O., ktorému pri začiatku pojednávania B. C. povedal, že mu zaplatí 3.333,- Eur. Vtedy si uvedomil, že tu sa niečo deje. Z tohto dôvodu musel na starostu napísať list, že sa niečo tají. Týmto listom vyzval starostu obce JUDr. V. a M.. O. C. ako svedkov, aby dokázali B. C. kto je zlodej. Starosta zareagoval tak, že ho listom zo dňa XX. 7. XXXX pozval na trojstretnutie na 9. 8. XXXX o 13.00 hod.. On reagoval listom zo dňa 2. 8. 2012, ktorým žiadal vysvetlenie v 8 bodoch, čo žalobca neurobil a preto sa 9. 8. 2012 nestretli. V liste zo dňa 2. 7. 2012 v poslednom odseku apelujem aj na to, aby nedošlo k nejakej tragédií ako v I., čím reagoval na situáciu s prejednávania priestupku E. O. na Okresnom úrade v Tvrdošíne, kde p. B. C. vo vzťahu k p. O. povedal, že mu bude musieť zaplatiť 3.333,- Eur, pričom z jeho vystúpenia bol v šoku.

8. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s obsahom listín nachádzajúcich sa v čase rozhodovania súdu v spise a to: s návrhom z čl. 1-3, s obsahom listu zo dňa 2. 7. XXXX, ktorý je označený ako urobenie nápravy v obci z čl. 5-6, s obsahom podania žalovaného zo dňa 2. 8. XXXX, ktoré bolo adresované na Obecné zastupiteľstvo Obce O. k rukám starostu, ktoré zaslal žalovaný a v ňom je uvádzaných 8 bodov, ku ktorým žalovaný žiada starostu zjednať nápravu so žalobcom. Zároveň sa súd oboznámil s prípisom starostu Obce O. zo dňa XX. 7. XXXX, ktorým bol žalovaný pozvaný na Obecný úrad O. na deň 9. 8. XXXX ohľadne prejednania záležitostí uvádzaných v listine 2. 7. XXXX. Ďalej sa súd oboznámil s výpisom uznesenia Obecného zastupiteľstva O. č. 6/2012 zo dňa 17. 8. XXXX, kde pod bodom A1 bol prejednaný list žalovaného zo dňa 2. 8. XXXX, s obsahom zápisnice z mimoriadneho verejného zasadania zo dňa XX. 8. XXXX, kde pod bodom 8 interpelácie poslancov a občanov starosta obce O. informoval prítomných o obsahu listu žalovaného zo dňa 2. 8. XXXX, predmetné listiny tvoria prílohu podanej žaloby a sú uvádzané v spise ako čl. 5-10, s výpisom registra trestov na žalobcu z čl. 11, s prípisom žalobcu zo dňa 17. 6. 2013, ktorý bol adresovaný žalovanému, ktorom ho vyzval na ospravedlnenie sa v novinách O. a na zloženie sumy 3.333,- Eur s tým, že ak nedôjde k takémuto riešeniu, bude sa situácia riešiť v občiansko-súdnom konaní z čl. 11-12, s vyjadrením žalovaného z 02.10.2013 z čl. 16 a podaním žalovaného z 24. 3. 2014 z čl. 19, s odstúpením podania žalovaného zo dňa 29. 7. 2014 Okresným úradom Námestovo na OO PZ Námestovo, ktorým žalovaný žiadal o poskytnutie osobnej ochrany v súvislosti s predvolaním na súdne pojednávanie vo veci 2C/51/2013 z čl. 24-26, s lekárskou správou ohľadom zdravotného stavu žalovaného z čl. 35 a s podaním žalovaného, ktorým žiada inštitúcie, na ktorých sa viedlo konanie v súvislosti s osobou žalobcu, aby tieto doklady tieto inštitúcie zaslali na súd z čl. 37-39. Súd sa ďalej oboznámil s obsahom listín predložených žalovaným do spisu z čl. 45 až 50, medzi ktorými je žiadosť žalobcu z 23. 9. 2014 o podanie informácie adresovaná na Obecný úrad O. a podanie informácie starostom obce zo dňa 23. 9. 2014, žiadosť žalovaného zo marca 2013 o policajnú ochranu adresovaná na OR PZ Dolný Kubín, žiadosti žalovaného mesiaca 09/2012 o prešetrenie krádeži, klamstva žalobcu adresované OR PZ Dolný Kubín, trestné oznámenia žalovaného z 24. 3. 2013 a 5. 5. 2013, 10. 5. 2013 na Okresnú prokuratúru Námestovo sa OR PZ Dolný Kubín. Ďalej sa súd oboznámil s obsahom listín predložených žalovaným a to oznámenie NÚ JUDr. J. z 26. 10. 1995 sp. zn. N771/95, ktorá listina svedčí o nadobúdaní pozemkov manželkou žalobcu cez tzv. notárske osvedčenie podľa zák. č. 293/1992 Zb., Občasník Obecného úradu O. z XX. XX. XXXX, v ktorom je obsiahnutý odpočet starostu obce za uplynulé volebné obdobie, keď v predmetnom článku sa vtedajší starosta A. zaoberá aj otázkou dezinformácii, neochotou informovať občanov o ťažbe kameňa firmou jeho manželky, aké finančné prostriedky získala táto jej firma a koľko z toho odviedla pre Urbár, na akom základe si jeho manželka osvedčila určité pozemky v roku 1995.

9. Po takto vykonanom dokazovaní Okresný súd Námestovo vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 2C/51/2013-155 zo dňa 1. 3. 2017, ktorým návrh žalobcu zamietol. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Žiline uznesením č.k. 7Co/274/2017-216 zo dňa 15. 11. 2017 uvedený rozsudok prvostupňového súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie s tým, že prvostupňový súd v novom konaní doplní dokazovanie o navrhované dôkazy žalobcu ohľadne zníženia jeho dôstojnosti a vážnosti v jednotlivých sférach ním označených, ako aj dôkazy navrhované žalovaným na preukázanie pravdivosti jeho tvrdení.

10. Okresný súd v intenciách krajského súdu doplnil dokazovanie o výsluch svedkov navrhnutých žalobcom a vyzval účastníkov, aby navrhli dôkazy na preukázanie svojich tvrdení v konaní.

11. Svedok JUDr. M. K. pred súdom uviedol, že má vedomosť o listoch žalovaného zo dňa 2. 7. 2012 a 2. 8. 2012 od toho dňa ako žalobca prišiel do jeho kancelárie, mohlo to byť na prelome jari a leta 2013, s tým, aby niečo robil, lebo B. M. ho (žalobcu) označuje za zlodeja. Vtedy povedal žalobcovi, že

prečo chodí s takými vecami za ním, keď celá dedina ho (žalobcu) považuje za zlodeja a to z dôvodu, že si prisvojil pozemky osvedčované pozemkov na svoju nebohú manželku, že vstúpil neoprávnene na cudzie pozemky kde robil cyklistický chodník bez stavebného povolenia a z ďalších vecí. Žalobca vtedy z kancelárie odišiel a vyhlásil, že to tak nenechá, že to ohlási na úrady a podá žalobu na súd. Medzi iným spomínal aj nejaké listy, ktoré on nevidel. Ďalej uviedol, že v období, keď žalobca bol starostom v obci O., v rokoch XXXX-XXXX, kedy on bol poslancom zastupiteľstva obce. Žalobca nastúpil do funkcie starostu po B. M., ktorému nevyplatil odstupné, na ktoré mal ako končiaci starosta zákonný nárok. Z toho dôvodu sa rodina žalovaného dostala do situácie, že nemala na bežnú výživu, kde bolo 7 maloletých detí, alebo študujúcich. Má o tom vedomosť preto, že manželka pána M. bola prosiť manželku žalobcu, aby jej požičala aspoň 2000 Sk, aby mala z čoho rodinu uživiť. Vôbec sa teda pánovi M. nečuduje, že používa na osobu žalobcu prívlastky, ktoré pri spomenutí mena B. C. používa väčšina občanov obce O., ale aj iných obcí. Vyplýva to aj zo skutočností, že žalobca vo funkcii starostu obce O. vyhlásil do notárskej zápisnice XX. 8. XXXX na NÚ B.. J., že obec O. na základe nikým nerušenej držby od dôb, kedy obec O. zastupoval viac ako 40 rokov O. A., ktorý spravoval majetky - pozemky, ktoré pôvodní pozemkoví vlastníci pri odchode do cudziny darovali obci. O. obce a občania obce dlho nevedeli pochopiť, ako je možné, že viac ako 50 ha majetku na fyzické osoby sa dostalo na LV obce O.. Zistilo sa, že v období, kedy starosta obce osvedčoval pozemky na obec, zároveň osvedčovala aj jeho nebohá manželka Q. C., rod. C., ktorá nebola občiankou O.. Išlo asi o 10 ha pozemkov v O.. Zaujímavé na tejto veci je to, že vyhlasovala, že jej pozemky darovali asi v 80-tych rokoch občania O., ktoré skutočnosti potvrdil i Obecný úrad v O., ktorého starostom bol žalobca a svedkovia R. C. a B. C.. Tieto skutočnosti sami o sebe potvrdzujú o akú osobu a akého charakteru zo strany žalobcu ide. Žalovaný tieto skutočnosti opísal aj vo svojej knihe, voči ktorej sa žalobca toho času neohrádzal, akceptoval ju. To je obdobie počas ktorého vykonával funkciu starostu žalobca. Žalobca však vo svojich neoprávnených krokoch pokračoval aj ďalej. V období rokov 1999-2012 prevzal napr. príspevky od štátu na obnovu kultúrnych pamiatok vo výške 96.000 Sk, nevložil ich do opravy drevenice, ale drevenicu odstránil. Neskôr občianku J. K. od ktorej mal pôvodne kúpiť majetok, avšak neskôr urobil opak, previedol ho na seba osvedčením. To sa snažil vykonať aj voči inému občanovi - B. C., ktorého chcel pripraviť o polovici rodinného domu. Žalobca takisto vstupoval neoprávnene na pozemky občanov O., aj jeho ako svedka, kde doteraz jazdí obrneným pásovým transportérom, poberá za to finančné prostriedky, ale za užívanie vlastníkom neplatí ani cent. Svedok ďalej uviedol, že na valnej hromade urbáru O. 10. 4. 2011 občan L. O. poukázal na to, že C. dáva urbáru XX Sk za kameň a on ho predáva po 700 Sk. Svedok uviedol, že to spomína preto, lebo L. O. bol oznámený žalobcom na správny orgán za to, že mal B. C. označiť za zlodeja, ale zo zápisnice z valnej hromady urbáru občan O. nič také neprehlásil. Zaujímavá je skutočnosť, že žalobca od L. O. žiadal zaplatiť 3 333 Eur ako nemajetkovú ujmu. To isté žiada od B. M., Q. B. a ďalších občanov v O., len za to, že si dovolia kritizovať neoprávnenosť postupov B. C.. Ide o informáciu od pána O., ktorý bol kancelárii (u svedka) ohľadom porady, čo s týmto prípadom, ktorým bol aj prejednávaný na OU Tvrdošín v rámci priestupkového konania. Svedok ďalej uviedol, že vznáša počudovanie nad tým, že sa žalobca označí za zlodeja a potom podáva žalobu na iného občana za tie slová, ktoré sám na seba použil. Správanie sa žalobcu v obci O. je veľmi zaujímavé v tom zmysle, že postaví bez stavebného povolenia most cez riečku Studená ku svojej elektrárni a dá si tam tabuľku „zákaz vstupu na súkromný pozemok“, a od spoluobčanov dokonca vyberal aj peniaze za to, že si dovolili prejsť cez tento most, čo môžu potvrdiť aj ďalší svedkovia z obce ako napr. A. R., K. Chrenekovú.

12. Svedok O. C. pred súdom uviedol, že s účastníkmi konania nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu, je však v priateľskom vzťahu s p. C. - žalobcom. Je poslancom zastupiteľstva v obci O. nepretržite od r. XXXX a nezažil starostovanie žalobcu ani žalovaného, ktorí boli vo funkciách v období pred uvedeným rokom. Osobne bol na zasadnutí zastupiteľstva, kde sa prejednávali listy p. M. z r. XXXX zaslané na obec O.. Tieto listy na zastupiteľstvo predložil vtedajší starosta a boli tam niektoré také nechutné veci a dokonca v jednom sa písalo aj o ňom (svedkovi). Všetci poslanci sa oboznámili s tými listami a pojali ich do uznesenia v zápisnici zo zasadnutia zastupiteľstva. Svedok nemá vedomosť, či tam vtedy bola prítomná verejnosť, všetci poslanci ich dostali a ich obsah sa dostal do povedomia ľudí a medzi ľudí, ktorí sa na listy pozerali s pohoršením. V týchto listoch boli klamstvá a rôzne nepravdy. Po tomto jeho vzťah ku p. C. ochladol. Reagoval tak preto, aby ho p. M. bližšie nespájal s p. C., čo sa v budúcnosti aj stalo. Odozva u ľudí bola negatívna, aspoň u nich v rodine. Nevedel uviesť mená občanov, s ktorými negatívne hodnotil tieto listy. Povesť p. C. v obci O. utrpela a trpí aj v súčasnosti a taktiež aj jeho (svedkova) povesť trpí, lebo je spájaný s p. C.. Súvisí to s tým, že je predsedom urbáru a ten prenajal C. kameňolom. S p. M. - žalovaným mal nejaké výmeny názorov, keď p. M. bol predsedom dozornej rady urbáru v rokoch XXXX-XXXX a on bol predsedom urbáru.

13. Svedkyňa T. C. pred súdom uviedla, že s p. C. žila ako druh s družkou, teraz sú už len priatelia. S p. M. nie je v žiadnom príbuzenskom vzťahu. So žalobcom sa spoznali pred Vianocami 2011, žiť spolu začali ako rodina, rozumeli sme si aj s deťmi a bývala v O. u p. C. v jednej domácnosti. Bola zamestnaná v bývalej U. G., kde boli kolegyne aj z obce O. a v druhej polovici r. 2012 došlo k situácii, že v tom kolektíve sa rozprávalo okrem iného aj o situácii v obci O., kde v debatách p. B. C. bol vykresľovaný ako nejaký zlodej a vrah, že v obci môže nastať situácia ako v I.. Vtedy v podstate zistila, že boli zaslané nejaké listy na obecný úrad - obecné zastupiteľstvo, kde sa to prejednávalo, ich autorom bol p. M.. Na základe týchto informácii prehodnotila svoj vzťah k p. C. a to tak, že odišla zo spoločnej domácnosti a odsťahovala sa do obce K., kde predtým a aj v súčasnosti býva. Dôvodom tohto jej rozhodnutia boli reči, ktoré sa šírili na základe týchto listov o p. C.. S odstupom času však zistila, že v tom istom kolektíve sa rozprávalo, že negatívne správy o p. C. boli výmyslom p. M.. Ak predtým nereagovala na výzvy p. C., aby sa stretli, potom si uvedomila, že podľahla dezinformáciám a sama mu napísala sms správu, aby sa stretli a situáciu si vyjasnili. Bolo to asi 5-6 mesiacov po tom, čo sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti a nastal medzi nami vzťah, ktorý pretrváva dodnes - t.j. priateľský vzťah a teraz sa občas stretávajú.

14. Strana žalobcu upustila od výsluchu ďalších skôr navrhnutých svedkov C. a V.. Obidve sporové strany už nenavrhli žiadne dôkazy, ktoré by mal súd v prejednávanej veci vykonať.

15. Právny zástupca žalobcu navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť poukazujúc na dokazovanie vykonané v zmysle záverov krajského súdu v spojení s už skôr vykonanými dôkazmi žalobca preukázal ujmu, ktorá mu vznikla na jeho mene a dobrej povesti a to najmä výsluchmi svedkov C. a C.. Už samotné vyjadrenie žalovaného v predmetných listoch a tým, že boli prečítané na obecnom zastupiteľstve a následne sa dostali aj do obce, je samo o sebe objektívne spôsobilé vyvolať ujmu, najmä s poukazom na tvrdenia ohľadom tragédie v I.. Z výsluchu svedkyne C. vyplýva, že tieto reči sa nepochybne rozšírili, keďže tá musela o tom počúvať v práci, úplne v inom meste od svojich kolegýň bývajúcich v obci O.. Tieto tvrdenia obidvoch svedkov žalovaný v ničom nespochybnil. Na druhej strane svedok Bachynec je nedôveryhodný, pretože ako už bolo uvedené, vedie proti žalobcovi množstvo osobných súdnych sporov, trestných oznámení a ako sa aj sám vyjadril, žalobca mal v minulosti na neho podať sťažnosť na A.. Uvedený svedok ani nevedel uviesť nič bližšie k predmetným dvom listom, len sa všeobecne vyjadroval k osobe žalobcu, ako ju on vníma a je celkom evidentné, že to bolo v kontexte jeho osobných sporov so žalobcom. Žalovaný v zmysle záverov krajského súdu neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojmu tvrdeniu, že žalobca je zlodej, že ukradol pozemky a pod. Žalovaný v tomto konaní neprodukoval žiaden dôkaz, že by žalobca čokoľvek ukradol, že je zlodej, že by pozemky ukradol žijúcej osobe a už vôbec v ničom nebolo preukázané akékoľvek konanie žalobcu, ktoré by mohlo čo i len náznakom vyvolávať zdanie, že žalobca je taký človek, ktorý by mohol spôsobiť tragédiu ako v I.. Je irelevantné akým spôsobom a kto zverejnil listy žalovaného, keďže zodpovednosť za porušenie ochrany osobnosti je zodpovednosťou objektívnou a tu sa nevyžaduje zavinenie, alebo úmysel. Právny zástupca žalobcu ďalej uviedol, že zo žaloby, ale aj ďalších podaní žalovaného adresovaných súdu resp. iným osobám a orgánom vyplýva, že konanie žalovaného sa neustále stupňuje, čo svedčí o tom, že žalovaný dobrovoľne neupustil od svojho konania.

16. Právny zástupca žalovaného navrhol žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú a neopodstatnenú. Žalovaný napísal prvý list 2. 7. 2012 len starostovi obce. Zo zápisnice z obecného zastupiteľstva konajúceho sa po doručení tohto listu sa žiadny list žalovaného nespomína. Následne druhý list 2. 8. 2012, v ktorom sa p. C. vôbec neuvádza, bol poslancom predostretý tak, ako je uvedené v zápisnici z obecného zastupiteľstva z augusta 2012. O liste z 2. 7. 2012 sa verejnosť nemala ako dozvedieť, pretože nebol tento list na zastupiteľstve prednesený. Druhý list je čisto hodnotiacim úsudkom založeným na faktoch. Za starostovania žalobcu notárskou zápisnicou z r. 1996 žijúce osoby prišli o svoj majetok. Obec O. následne p. Dr. I. vrátila tento majetok, ktorý pán žalobca ako starosta obce osvedčil. Je síce pravda, že možno neexistuje žiadne právne rozhodnutie civilno-právneho súdu o tom, že obec nadobudla neprávoplatne nejaký majetok. Žalobca taktiež nepreukázal akým spôsobom mu na základe týchto dvoch listov mohla vzniknúť ujma. Je pravdou, že žalobca so žalovaným má niekoľko sporov a rozdielne názory, ale žalovaný vychádzal z faktov uvádzaných v obecných novinách, listy a iné dôkazy, ktoré boli predložené súdu. V liste od p. K. z roku XXXX (čl. 66, 143) sa doslovne uvádza, že „celý život som pracovala ako učetní ekonóm až do dôchodku a teď sem sa nechala podvést p. C.“. Z toho vyplýva, že negatívna mienka o žalobcovi nevznikla z uvedených listov žalovaného.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Podľa § 13 ods. 1/ až 3/ OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. (2) Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. (3) Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

19. Podľa § 191 ods.1 CSP dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. Podľa § 215 ods.1, 2 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. (2) Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

21. Podľa § 216 ods. 1 CSP súd je viazaný žalobným návrhom žalobcu.

22. Podľa § 217 ods. 1 CSP pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

23. Ochranu osobnosti upravujú viaceré odvetvia práva. Základná úprava súkromnoprávnej ochrany osobnostných práv je obsiahnutá v ust. § 11 až 16 Občianskeho zákonníka. Špecifickosť osobnostných práv spočíva v ich osobitnom objekte, na ktorý sa upínajú, resp. ktorý je ich nositeľom, t.j. na človeka. Predmetom ochrany je osobnosť fyzickej osoby v jej celistvosti. Čiastkové osobnostné práva sú preto chránené len v rámci celkovej ochrany osobnosti. Predmetom ochrany osobnosti je aj česť a ľudská dôstojnosť, súkromie občana v jeho rozmanitých spoločenských vzťahoch jednak vo vzťahu k spoločnosti a jednak vo vzťahu k ostatným spoluobčanom a taktiež aj jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou odbornou prácou a činnosťou. K zásahu do cti a dôstojnosti môže dôjsť rôznym konaním či prejavmi. Je však potrebné skúmať, za akých okolností a v súvislosti s plnením akých práv či povinností ku konaniu či prejavu došlo. Za neoprávnený zásah možno považovať aj pravdivé tvrdenie, ak je spôsobilé ohroziť vážnosť fyzickej osoby, hlavne ak ide o správu týkajúcu sa intímnej sféry, čo je zároveň aj zásahom do súkromia. Zákon však neposkytuje ochranu proti akémukoľvek zásahu, ale len proti takému zásahu, ktorý je neoprávnený a ktorý je spôsobilý privodiť ujmu fyzickej osobe z hľadiska jej postavenia v spoločnosti (v rodine, na pracovisku a v odborných kruhoch, na verejnosti a vo verejných funkciách). Ak teda došlo k neoprávnenému zásahu do cti a dôstojnosti fyzickej osoby, ktorý je objektívne spôsobilý privodiť tejto osobe ujmu, dotknutá osoba môže uplatniť právne prostriedky na ochranu - právo domáhať sa nápravy, ktorá môže spočívať v tom, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Ak však takým konaním bola v značnej miere znížená dôstojnosť občana alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má občan aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy.

24. Žalobca sa teda v tomto súdnom konaní domáha od žalovaného jednak písomného ospravedlnenia v obecných novinách za nepravdivé tvrdenia a osočovanie, ktoré uviedol v listoch zo dňa 2. 7. 2012 a 2. 8. 2012, ktoré adresoval starostovi obce O. a Obecnému zastupiteľstvu obce O., ktorými došlo k vážnemu zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti a pracovnom kolektíve, za jeho prirovnávanie ako bývalého policajta k medializovanému prípadu policajta z I., ktorý sa dopustil trestnej činnosti so zbraňou, jednak finančného zadosťučinenia ako náhrady nemajetkovej ujmy za poškodenie v podnikateľskej činnosti.

25. V konaní nebolo sporné, že listy zo dňa 2. 7. 2012 a 8. 2. 2012 napísal žalovaný a že ich obsahom boli predmetné dehonestujúce vyjadrenia žalovaného na adresu žalobcu. Rovnako bolo preukázané, že listy boli prerokované na obecnom zastupiteľstve dňa 17. 8. 2012 a samotný žalovaný v podaní zo dňa 28. 5. 2015 potvrdil, že sa v listoch vyjadroval k osobe žalobcu a že tieto informácie sa rozšírili. Žalovaný označil žalobcu za zlodeja a uviedol, že žalobca celý život kradol a cigánil. Uvedeným

listom žalovaný vyzval starostu obce, aby urobil poriadok so žalobcom, aby v dedine nedošlo k tragédii ako v I.. V prílohe tohto listu zároveň uviedol nasledovné: „pozemky vo výmere cca 2 ha žalobca ukradol žijúcej osobe". V priebehu konania však žalovaný žiadnym listinným dôkazom nepreukázal, že by žalobca bol právoplatne odsúdený za nejaký majetkový trestný čin, prečin resp. za majetkový priestupok. Taktiež v priebehu konania nepreukázal, že by u žalobcu išlo o osobu, ktorá má, alebo mala nejaké problémy psychického rázu, z čoho by bolo možné usúdiť, že by bol schopný použiť bezdôvodne zbraň voči spoluobčanom. Odvolával sa na niektoré články z obecných novín „O.“ starších ročníkov (2002), v ktorých sa ich autori kriticky vyjadrovali na činnosť žalobcu vo funkcií starostu v rokoch XXXX-XXXX, ako aj k podnikateľskej činnosti žalobcu v minulosti a aj v súčasnosti najmä v súvislosti s ťažbou kameňa v urbárskom kameňolome v O.. Pravdivosť tvrdení žalovaného nebola preukázaná ani svedeckou výpoveďou svedka Dr. M. K., ktorý vo veci vypovedal ako osoba zaujatá proti žalobcovi (z pohľadu súdu) pre osobné nedorozumenia s ním. Žalovaný teda v tomto konaní neuniesol dôkazné bremeno ohľadom označenia žalobcu za zlodeja, ktorý celý život kradol a cigánil, resp. že by mal, ako bývalý policajt, sklony dopustiť sa podobného konania, k akému došlo pri medializovanej tragédii v I.. Nepravdivé tvrdenia žalovaného na adresu žalobcu v uvedených listoch nepochybne privodili zásah do jeho osobnostnej sféry, do jeho práv ako fyzickej osoby chránených § 11 OZ. Z uvedeného dôvodu súd uložil žalovanému povinnosť ospravedlniť sa tak, ako je to uvedené vo výroku I. výrokovej časti tohto rozsudku.

26. Žalobca okrem iného žiadal aj priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 3 333 Eur z titulu, že konaním žalovaného došlo k vážnemu zníženiu jeho dôstojnosti a vážnosti v spoločnosti, v pracovnom kolektíve a pod. Zníženie dôstojnosti a vážnosti žalobcu mali potvrdiť aj žalobcom značení svedkovia - C. O., predseda urbáru v obci O. a T. C., družka a priateľka žalobcu. Uvedení svedkovia sa ku zisťovaným skutočnostiam vo svojich výpovediach vyjadrovali len všeobecne a neuviedli nič konkrétne, čo by preukazovalo vážne poškodenie žalobcu v spoločnosti, v obci. Samotný žalobca v priebehu celého súdneho konania ani nepreukázal, že by konaním žalovaného utrpel ujmu, resp. poškodenie v podnikateľskej činnosti. Súd je potom toho názoru, že v tejto oblasti žalobca neuniesol dôkazné bremeno a preto bol jeho návrh na priznanie nemajetkovej ujmy zamietnutý.

27. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

28. Podľa § 255 ods. 1, 2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (2) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. V tomto konaní boli čiastočne úspešní tak žalobca ako aj žalovaný a preto súd o trovách konania rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:
a) neboli splnené procesné podmienky,
b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
(§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.